

SÁLARBÓT Í BØ

Í EINUM **SUMMARHÚSUM** VESTURI Í BØ HELDUR **ÓLAVUR HÁTÚN** TIL, OG HAR ER HANN SO OFTA HANN KANN. HAR ER **FRÍÐUR** OG STAÐIÐ OG **ÚTSÝNIÐ** BER AV ØLLUM. Í LØTUNI FÆST **ÓLAVUR** VIÐ AT SAVNA TILFAR TIL BÓK UM **ABBA** SÍN, MERKISMANNIN **ÓLAV Á HEYGUM**

SÁLARBÓT

Dagfinn Olsen
dagfinn@sosialurin.fo

Tað var í 1965, at Ólavur Hátún, tónleikalærari og kórleiðari, hevði kórfólk á vitjan, føroysk og dansk, og tey fóru útferð við báti. Tey sigldu framvið bygdini Bø, og øll vóru tikin á bóli av vakurleikanum. Tá avgjórði Ólavur at royna at fáa sær summerhús upp í Bø.

Seinni hevur hann havt nógv vitjandi í Bø, eittnú danska tónaskaldið Vagn Holmboe, ið á sínum mongu ferðum í Føroyum mangan hevur notið at sita við vindeygð í summerhúsum í Bø og skoða bygdina, Tindhólm og Mykines.

-Ein tónleikaprofessari úr Eysturriki, ið vitjaði her hjá okkum í Bø, segði seg ongantið hava sæð slíkan vakurleika, og hann tók til, á týskum sjálvandi, at staðið hevur ei sín líka í heiminum, sigur Ólavur Hátún.

Ólavur vitjaði ofta í Bø og Vestmanna sum barn, tí hagani vóru foreldrin ættað. Komin til mans var hann ikki líka ofta í Bø, men bygdin og vakura útsýnið fór ongantið rættiliga úr huganum.

-Eg eri føddur úti í Svínøi, har pápi var lærari. Seinni fluttu vit til Kvívíkar, tá hann fekk starv har, greiður Ólavur frá.

-Vit hava eisini góðar umstøður í Havn, men her vesturi er so friðarligt. Hetta er sálarbót. Ein kann fara gongutúrar, sigur Ólavur Hátún, ið eisini plagar at fara túr við báti, og hann hevur bæði motorbát og árabát til taks.

-Árabáturin er nevndur Abbi. Tað var so, at í Svínøi búði pápi hjá sera góðum bátasmiði, lærði bátasmið, og pápi smíðaði bát til synir okkara, greiður Ólavur frá.

-Vit hava eisini góðar umstøður í Havn, men her vesturi er so friðarligt. Hetta er sálarbót, sigur Ólavur Hátún

Ólavur hevur eisini motorbát og hevur siglt millum lond. Eittnú gekk dreymurin um at sigla innanskers í Noreg út, tá Smyril Line í nitiárunum boðaði frá, at til bar a fáa bát yvir til Noregs við Norrønu. Ólavur hevur eisini siglt til Hetlands og hann hevur eisini siglt í Danmark við motorbátinum, í nevnist Svínøingur.

Bók um merkismann

Ólavur er í hesum døgum rýmdur frá

býarlarmi og vil hava latur við friði. Hendan ljósa góðveðurs hósdeginn, vit vitja vesturi í Bø, fæst Ólavur við at savna tilfar til bók um abba sín, merkismannin Ólav á Heygum úr Vestmanna. Maðurin, ið fyrstur fekk telefonina til Føroya, sum bygd upp stórt handilsvirki, og sum á so mongum økjum hevði hugsjónir og ætlanir. Sögan um undangongumannin, ið møtti so mongum forðingum á sínum veg, er dramatisk og hugvekjandi.

Millum gomul skjøl situr Ólavur Hátún og savnar saman tað, ið nýfast kann sum tilfar til bókina um Ólav á Heygum.

Í Bø er friður, klaverið stendur í kamarinum, og móguleikar fyri gongu- og siglitúrum í vakra umhvørvinum eru framúr.

-Tá ein er her, so er ein ikki til taks á sama hátt, sum tá ein er við hús í Havn, sigur Ólavur Hátún.

